

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 10. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Berlin – Nemecko) – Romano Pisciotti/Spolková republika Nemecko

(Vec C-191/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Únie — Články 18 a 21 ZFEÚ — Vydanie štátneho príslušníka členského štátu, ktorý využil svoje právo na voľný pohyb, do Spojených štátov amerických — Dohoda o extradícii medzi Európskou úniou a týmto tretím štátom — Pôsobnosť práva Únie — Zákaz vydávania osôb vzťahujúci sa iba na vlastných štátnych príslušníkov — Obmedzenie voľného pohybu — Odôvodnenie založené na zabránení beztretnosti — Proporcionalita — Informovanie členského štátu, z ktorého pochádza občan Únie)

(2018/C 200/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Romano Pisciotti

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Výrok rozsudku

1. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, akým je prípad v spore vo veci samej, keď občan Únie, na ktorého sa vzťahovala žiadosť o vydanie do Spojených štátov amerických, bol na účely prípadného vykonania tejto žiadosti zadržaný v inom členskom štáte, než je členský štát, ktorého je štátnym príslušníkom, spadá situácia tohto občana do pôsobnosti práva Únie, keďže uvedený občan využil svoje právo na voľný pohyb v Európskej únii, a uvedená žiadosť o vydanie bola podaná v rámci Dohody o extradícii medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými z 25. júna 2003.
2. V prípade, akým je prípad v spore vo veci samej, keď občan Únie, na ktorého sa vzťahovala žiadosť o vydanie do Spojených štátov amerických na základe Dohody o extradícii medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými z 25. júna 2003, bol na účely prípadného výkonu tejto žiadosti zadržaný v inom členskom štáte, než je členský štát, ktorého je štátnym príslušníkom, sa články 18 a 21 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby dožiadaný členský štát stanovil na základe ústavnej normy rozdielne zaobchádzanie s vlastnými štátnymi príslušníkmi a so štátnymi príslušníkmi iných členských štátov a aby dovoľoval vydávanie štátnych príslušníkov iných členských štátov a súčasne zakazoval vydávanie svojich vlastných štátnych príslušníkov, pokiaľ predtým umožnil príslušným orgánom členského štátu, ktorého štátnym príslušníkom je tento občan, aby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu požiadali o jeho vydanie a pokiaľ tento posledný štát neprijal v tomto smere žiadne opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 270, 25.7.2016.